

Sygn. akt V.2 Ka 255/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Sędziowie: SSO Katarzyna Gozdawa-Grajewska

SSO Olga Nocoń (spr.)

Protokolant: Monika Maj

w obecności Jędrzeja Gruszkowskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Raciborzu

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2017 r.

sprawy:

A. J. /J./

syna L. i E.

ur. (...) we W.

oskarżonej o przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 27 marca 2017r. sygn. akt II K 168/15

I.zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i art. 60 § 7 kk w zw. z art. 39 pkt 2b odstępuje od wymierzenia oskarżonej kary i orzeka wobec niej środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną P. Ś. na okres 2 (dwóch) lat;

II.w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III.zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych oraz 23% podatku VAT w kwocie 96,60 złotych (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 516,60 złotych (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV.zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Sławomir Klekocki

SSO Katarzyna Gozdawa-Grajewska SSO Olga Nocoń (spr.)

UZASADNIENIE

A. J. została oskarżona o to, że w okresie od 16 października 2014 r. do 31 października 2014 r. w R., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu trzykrotnie groziła pobiciem P. Ś., co wzbudziło u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, iż groźby te zostaną spełnione, przy czym czynu tego dopuściła się mając ograniczoną w stopniu znacznym możliwość pokierowania swoim postępowaniem, tj. o czyn z art.190§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. przy zast. art.31§2 k.k.

Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem z dnia 27 marca 2017 r., wydanym w sprawie II K 168/15, uznał oskarżoną A. J. za winną popełnienia zarzucanego jej przestępstwa z art.190§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. przy zast. art.31§2 k.k. i za to na podstawie art.190§1 k.k. w zw. z art.31§2 k.k. i art.60§7 k.k. odstąpił od wymierzenia kary. Na podstawie art.627 k.p.k. i §14 ust.2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. S. kwotę 516, 60 zł, w tym podatek VAT, tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony świadczonej z urzędu, zaś na podstawie art.624§1 k.p.k. zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prokurator, zaskarżając wyrok w części dotyczącej kary na niekorzyść oskarżonej. Na podstawie art.438 pkt 1 k.p.k. skarżonemu orzeczeniu zarzucił obrazę prawa materialnego, a to art.60§7 k.k. poprzez zaniechanie orzeczenia obligatoryjnego środka karnego, środka kompensacyjnego lub przepadku w sytuacji, gdy stosowano nadzwyczajne złagodzenie kary co do czynu oskarżonej wypełniającego znamiona przestępstwa z art.190§1 k.k. zagrożonego więcej niż jedną z kar wymienionych w art.32 pkt 1-3 k.k. Stawiając powyższy zarzut, oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie względem oskarżonej A. J. środka karnego zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną P. Ś. przez okres 2 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego była zasadna, a jej wniesienie doprowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku.

Słusznie skarżący podniósł, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji zapadło z obrazą przepisu art.60§7 k.k. Unormowanie to stanowi, że jeżeli czyn zagrożony jest więcej niż jedną z kar wymienionych w art.32 pkt 1-3 k.k. (grzywna, ograniczenie wolności, pozbawienie wolności), nadzwyczajne złagodzenie kary polega na odstąpieniu od wymierzenia kary i orzeczeniu środka karnego wymienionego w art.39 pkt 2-3, 7 i 8, środka kompensacyjnego lub przepadku. Zarazem z mocy wyraźnego zastrzeżenia, zawartego w art.60§7 in fine, we wskazanym przypadku nie stosuje się przepisu art.61§2 k.k., co oznacza, że orzeczenie środka karnego, kompensacyjnego lub przepadku jest obligatoryjne i nie ma możliwości odstąpienia od ich wymierzenia. W rozpoznawanej sprawie oskarżonej przypisano występki gróźb karalnych, zagrożony alternatywnie karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 (art.190§1 k.k.), a zatem – stosując nadzwyczajne złagodzenie kary – Sąd nie mógł poprzestać na odstąpieniu od wymierzenia kary, lecz zobowiązany był jednocześnie orzec wobec oskarżonej jeden ze środków wskazanych w przepisie art.60§7 k.k. Brak takiego obligatoryjnego rozstrzygnięcia skutkowało koniecznością korekty zaskarżonego orzeczenia w postępowaniu odwoławczym.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że na podstawie art.190§1 k.k. w zw. z art.31§2 k.k. i art.60§7 k.k. w zw. z art.39 pkt 2 b k.k. odstąpił od wymierzenia oskarżonej kary i orzekł wobec niej środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną P. Ś. na okres 2 lat. Nałożony środek karny mieści się w katalogu środków, do którego odsyła przepis art.60§7 k.k. i pozostaje adekwatny do charakteru przypisanego przestępstwa. Orzeczenie zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną na wskazany w wyroku czas nie jest nadmiernie represyjne, jego dolegliwość nie przekracza stopnia winy oskarżonej oraz społecznej szkodliwości popełnionego czynu, uwzględnia natomiast cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie rozstrzygnięcie

w przedmiocie środka karnego ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej, wpływając zarazem na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa (art.56 w zw. z art.53§1 k.k.).

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Wobec korzystania przez oskarżoną z pomocy obrońcy z urzędu Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz wyznaczonego obrońcy zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej w postępowaniu odwoławczym, których wysokość ustalono stosownie do §17 ust.2 pkt 4 i §4 ust.1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego oskarżoną zwolniono, uznając iż przemawiają za tym względy słuszności (art.624§1 k.p.k.).

SSO Sławomir Klekocki

SSO Katarzyna Gozdawa – Grajewska SSO Olga Nocoń